Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Sneeuwwitje

Er was eens een koningin in hartje winter. De koningin keek graag naar het witte landschap en zuchtte: 'Och had ik maar een kindje, wit als sneeuw, rood als bloed en haar zo zwart als ebbenhout.'
Een jaar later kwam de wens van de koningin uit. Ze kreeg een kindje met ebbenhoutzwart haar, een huid zo wit als sneeuw en lippen zo rood als bloed. De koningin noemde haar Sneeuwwitje.
Hetzelfde jaar stierf de koningin. De koning trouwde niet veel later een nieuwe vrouw. Het was een mooie vrouw, maar ze was erg bezig met de allermooiste te zijn. Ze had een wonderbaarlijke spiegel, die ze voortdurend dezelfde vraag stelde: 'Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, wie is de mooiste van

het hele land? `

De spiegel antwoordde telkens weer: 'Het is u Vrouwe Majesteit, u bent de mooiste van het land!' De koningin wist dat de spiegel de waarheid sprak. Maar op een dag toen ze voor de zoveelste keer haar spiegel vroeg wie de mooiste was, antwoordde deze: 'Koningin, zoals altijd, heel mooi bent u, maar het is Sneeuwwitje, die is duizend keer mooier nu!'
De koningin werd groen van jaloezie, omdat de spiegel alleen de waarheid sprak. Woedend gaf ze een jager de opdracht om Sneeuwwitje het bos in te lokken om haar te doden. Ook moest hij haar hart meenemen naar het paleis als bewijs.

De jager nam Sneeuwwitje mee het bos in. Toen hij zijn pijl op haar richtte, smeekte ze hem niet te doden. De jager kon het niet over zijn hart verkrijgen. Ze was zo betoverend mooi en zo jong. Hij doodde een hert en gaf het hart van het dier aan de koningin.
Sneeuwwitje wist dat ze niet meer naar huis kon gaan. Ze vluchtte ver het bos in, tot ze bij

een huisje kwam. De tafel was gedekt met zeven bordjes en zeven bekertjes. Sneeuwwitje had honger, nam wat van een bordje en dronk van een bekertje. Daar zag ze zeven bedjes op een rijtje staan. Ze schoof de bedjes tegen elkaar en viel in slaap.
Zeven dwergen kwamen die avond thuis van het werk. 'Wie heeft er op mijn stoeltje gezeten?' vroeg de eerste dwerg. 'Wie heeft er van mijn bordje gegeten?' vroeg de tweede dwerg. Daar zagen ze Sneeuwwitje liggen. 'Ach wat een lief meisje, en wat is ze mooi!' fluisterden ze alle zeven.

'Ik heet Sneeuwwitje', zei ze de volgende ochtend en vertelde het verhaal van de jager. 'Blijf bij ons! Als jij voor het huishouden zorgt, dan zorgen wij dat je niets te kort komt', zei de oudste dwerg. Sneeuwwitje bleef. Overdag was ze alleen, dus de dwergen vroegen haar voorzichtig te zijn.
Intussen vroeg de koningin de spiegel wie de mooiste was. Tot haar schrik antwoordde deze: 'Oh koningin, u

bent de mooiste van dit land! Maar Sneeuwwitje is duizend keer mooier, daar over de bergen, bij de dwergen.' Razend werd de koningin. Sneeuwwitje leefde nog! Ze bedacht een list. Verkleed als oude boerin klopte ze op het raam van het huis van de dwergen. Sneeuwwitje deed het raam voorzichtig open.

'Hallo lieve meid,' zei de boerin, 'ik heb hier heerlijke appels. Wil je er eentje proeven?' Sneeuwwitje antwoordde:

'Eigenlijk mag ik niet praten met vreemden, maar een appel proeven kan geen kwaad. Dank u wel mevrouw!' Nadat ze een hap van de appel had genomen, viel ze dood neer.
De dwergen schrokken enorm toen ze Sneeuwwitje vonden. Omdat het leek alsof ze lag te slapen, legden de dwergen haar in een glazen kist.
Op een dag verscheen er een prins in het bos. Superverliefd op Sneeuwwitje vroeg hij de dwergen of hij haar mee mocht nemen. Dit ontroerde de dwergen dus ze stonden het toe. Bij het verplaatsten van de

glazen kist, schoot het stukje appel uit de keel van Sneeuwwitje. Ze opende haar ogen en zag de knappe prins.

Wat er nu met de stiefmoeder gebeurde is nog een raadsel. Sommigen zeggen dat ze in een standbeeld veranderde, helemaal duidelijk is het niet. Het is in ieder geval zo dat Sneeuwwitje zich nooit meer zorgen om haar hoefde te maken.
De prins en Sneeuwwitje trouwden en leefden nog lang en gelukkig.